Lietas Nr. 11352034614
Lietas arhīva Nr. K33-0195-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 15.septembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Biteniece
ar sekretāri V.Rukseri
piedaloties prokurorei A.Zvirgzdiņai
aizstāvēm /pers. A/, /pers. B/

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc **Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas**, un

k o n s t a t ē j a

/pers. C/ tīši nodarīja tādus miesas bojājumus, kas nav bīstami dzīvībai un nav izraisījuši šā likuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisīja ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus), un tieši:

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka 2014.gada 1.jūnijā, ap plkst.23.30, /pers. D/ kopā ar draugu /pers. E/ pastaigājās, kad pie viņiem pienāca /pers. C/ un palūdza cigareti, /pers. D/ iedeva viņam cigareti, viņi visi kopā uzpīpēja, pāris minūtes pastāvēja, pēc kā /pers. D/ un /pers. E/ aizgāja projām. Kad /pers. D/ un /pers. E/ piegāja pie /pers. D/ mājas, kas atrodas pēc adreses /adrese/ un atrodas 15 metru attālumā no /pers. C/ mājas, pie /pers. D/ no aizmugures pieskrēja /pers. C/ un, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, apzināti, vardarbīgi vērsās pret viņu un tīši, apzinoties savu darbību prettiesisko raksturu, iesita /pers. D/ pa kaklu ar koka nūju. Kad /pers. D/ pagriezās un, gribēdams aizstāvēties, pielika rokas pie sejas, /pers. C/ ne mazāk kā divas reizes iesita ar koka nūju pa labo roku un pa galvu, pēc kā /pers. D/ zaudēja samaņu un nokrita, bet /pers. C/ turpināja viņam sist pa ķermeni ar nūju, līdz tā pārlūza, pēc kā atstāja noziedzīga nodarījuma vietu.

/pers. C/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. D/ nodarīti sekojoši miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu acu apvidū, kreisās puses aizauss paugura lūzumu, un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā, labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461., 462.panta nosacījumiem grozīja apsūdzību un uzturēja to augstākminētajā redakcijā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam grozītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas neatzina, sakarā ar ko lietā nolemts veikt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina augstākminētajā apsūdzībā ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar inkriminēto apsūdzību, apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem.

Tiesas sēdē ***apsūdzētais*** nevēlējās sniegt liecību, norādīja, ka neatceras visu, kas ir rakstīts liecībās. Neatteicās atbildēt uz jautājumiem un norādīja, ka notikums notika 2014.gada 1.jūnija vakarā plkst.23.00. Izgāja no mājas, bet /pers. D/ un /pers. E/ visu dienu strādāja dārzā. /pers. D/ un /pers. E/ gāja garām, dzēra alu. /pers. E/ bija ar riteni. /pers. D/ bija alkohola reibumā. Viņš (apsūdzētais) ar /pers. E/ runāja pusstundu, smējās par /pers. D/, kādā stāvoklī viņš atrodas. /pers. D/ bija slikti. Iegāja mājā, paņēma burku un iedeva /pers. D/ burku ar ūdeni. /pers. D/ pagriezās un sadauzīja to pret zemi. Ārā iznāca vecmamma /pers. F/. Viņš (apsūdzētais) pateica, ka /pers. D/ ir slikti. /pers. D/ rupji runāja ar vecmammu. /pers. E/ aizrādīja /pers. D/, ka skarbi runā. Arī viņš (apsūdzētais) aizrādīja /pers. D/. /pers. D/ iesita ar roku pa zemi un piecēlās kājās. /pers. D/ teica, ka viņam (apsūdzētajam) iesitīs pa seju. /pers. D/ piecēlās kājās un teica, ka grib kauties. /pers. D/ bieži lietoja alkoholu. /pers. D/ iesita, viņš (apsūdzētais) ātri ieskrēja pa vārtiņiem uz mājā. Nepaspēja iesist /pers. D/. Nebija citas izvēles, tāpēc aizskrēja prom. Ja nemaldās /pers. D/ krita ar galvu uz leju, iekšā bedrē. Krita, jo bija piedzēries. /pers. D/ tēvs sita dēlu – /pers. D/. Māte redzēja kautiņu. Māte redzēja, ka bija strīds par suni un abi kāvās, to redzēja arī /pers.Z/ un /pers. V/. Notikuma vakarā alkoholu nelietoja. Pazīst cietušo 11 gadus, bija labi draugi, kamēr nesākās kašķi. Veselības problēmu, neskaitot astmu, nekādu nav. Emocionālu saslimšanu nav. Viegli pārvalda savas dusmas. Attiecībā pret viņu (apsūdzēto) ir uzsākts kriminālprocess par metāla zādzību, lieta ir policijā.

Ir konflikti ar /pers. D/ mammu. Reiz ar draugu nāca uz mājām no rīta. Piebrauca /pers. D/ tēvs un pateica, ka ir divas dienas laika atdot /pers. D/ telefonu. Pieskrēja /pers. D/ mamma un sāka sist viņu (apsūdzēto). Draugs, kas stāvēja blakus mēģināja to ar telefonu nofilmēt, bet nesanāca un uzrakstīja policijai iesniegumu par notikušo. Draugu, kurš redzēja kautiņu starp /pers. D/ un viņa tēvu, sauc /pers. G/. Nosūtītais iesniegums policijai, tagad atrodas kriminālpolicijā izskatīšanai. 2015.gada 7.jūlijā izsauca ātro palīdzību, jo /pers.

D/ gulēja pļavā piedzēries. 2015.gada 8.jūlijā uzrakstīja iesniegumu policijai, ka viņš (apsūdzētais) tika sists. /pers. E/ pazīst, attiecības bija labas, mamma šad, tad /pers. E/ pabaroja, deva drēbes, ļāva nomazgāties. Tagad ar /pers. E/ nekādu attiecību nav, jo viņš sniedza liecības /pers. D/ labā. Pirms tam ar /pers. E/ konfliktu nebija. 2015.gada 5.augustā atbrauca draugi, pabraucām garām /pers. D/ un viņa draugiem, tad pazvanīja mamma un teica, ka /pers.Ā/ izskrēja no mājām un sāka lamāties ar lamu vārdiem, teica, ka ar meliem panāks, ka viņš (apsūdzētais) būs cietumā. Internetā ir bildes, ka notikuma laikā /uzvārds/ ģimenei bija mašīna, interneta vietnē pati cietušā meitene /pers. J/ ielika bildes. Pabeidza astoņas klases un ir iekavējis divus mācību gadus, jo bija grūtības ar skolu, nepatika mācīties, klases biedri nebija labi, mainīja skolas. Pēdējo mēnesi atradās 300 km no mājām, zemi apkopa.

*-no **cietušā** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka notikuma dienā ar /pers. E/ strādāja dārzā, atnāca māte un pasauca uz mājām. Notikums notika /datums/, kooperatīvā /Nosaukums A/. /pers. C/ pajautāja cigareti. /pers. C/ bija piedzēries un runāja kaut kādas muļķības. Neklausījās un gāja, prom, te pēkšņi /pers. C/ no aizmugures pieskrēja un iesita. Pēc tam zaudēja samaņu. Neatceras kā uz mājām tika. No rīta ļoti sāpēja galva. Redzēja pa logu, ka apsūdzētā vecmamma no rīta slaucīja lauskas pie vārtiņiem. Apsūdzētais sita ar koka nūju pa galvu, pa kaklu, pa visu ķermeni. Pirms sitiena gāja uz mājām. No aizmugures pieskrēja apsūdzētais, /pers. E/ pabļāva, lai viņš (cietušais) pagriežas un sekoja sitiens. Nokrita un redzēja, ka apsūdzētais turpināja sist. Pirmais sitiens bija pa kaklu. Pēc otra sitiena zaudēja samaņu. Sita pa galvu, bet trāpīja pa roku, jo aizlika priekšā roku. /pers. E/ pateica, ka sita, un arī pats sajutu, ka sit, kā arī bija sasitumi. /pers. E/ teica, ka viņu (cietušo) aizveda līdz durvīm, vecmamma attaisīja durvis un ielaida mājā. Pats nevarēja paiet. Pēc tam visu laiku atradās mājās un nākamās dienas vakarā aizveda uz slimnīcu. No rīta neveda uz slimnīcu, jo negribēja zaudēt darbu, jo ciematā grūti atrast labu darbu un pateicoties apsūdzētajam pazaudēja darbu. Neaizgāja uz darbu, jo pēc katras stundas palika sliktāk un sliktāk. Nekur negāja, jo domāja, ka pagulēs un paliks labāk, taču vakarā bija vēl sliktāk, pa ausi sāka tecēt asinis un viņu (cietušo) aizveda uz slimnīcu. Slimnīcā pavadīja 11 dienas. Ar apsūdzēto ir pazīstams septiņus gadus, blakus dzīvo. Attiecību nebija nekādu, agrāk draudzējās, bet pēc tam nekādu attiecību nebija. Apsūdzētais notikuma brīdī bija alkohola reibumā vai arī sapīpējies, jo acis bija stiklainas. Apsūdzētais bija viens pats. Pirms tam nekādu strīdu nebija, jo ar apsūdzēto nekontaktējās. Nezina, kāpēc apsūdzētais uzbruka. Bija vienu brīdi nācis pie samaņas, /pers. E/ teica, ka viņš (apsūdzētais) neelpoja. Ātro palīdzību izsauca mamma. Tajā laikā vecāki bija mājās. Pēc notikušā apsūdzēto redzēja vairākas reizes, sarunu nebija nekādu. Viņu (cietušo) Līdz durvīm tika ar /pers. E/ palīdzību, pēc tam vecmamma palīdzēja. Miglaini atceras notikušo. Bija doma, ka ir smadzeņu satricinājums. Nelieto alkoholu un narkotiskās vielas. Domā, ka apsūdzētais apmelo viņu (cietušo), jo mēģina attaisnot sevi. Raksturo apsūdzēto, kā agresīvu, lamājas, suni ar kājām sit. Bija gadījums, kad apsūdzētais apsaukāja viņa (cietušā) vecākus. Pirmais sitiens bija pa kaklu un pa ausi no mugurpuses. Pēc otrā sitiena nokrita. /pers. J/ sētā bija. Nekādas burkas ar ūdeni nebija. Arī apsūdzētā vecmamma nebija ārā notikuma laikā. Apsūdzētā mājas vārtus nesita, negāja vemt, tas viss ir meli.

*-no liecinieces **/pers. J/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka pazīst cietušo, tas ir viņas (liecinieces) draugs. Notikums notika 2014.gada 1.jūnijā, aptuveni pēc pusdienām aizgāja pie cietušā uz dārzu. Tur strādāja /pers. E/ un /pers. D/, tas ir aptuveni 100 metrus no cietušā mājas. Palika dārzā līdz vakaram. Cietušā māte pasauca plkst.23.00 uz mājām, viņa (lieciniece) aizgāja ātrāk, jo bija ar riteni, bet cietušais ar /pers. E/ vēl palika dārzā. Tā kā negribēja iet viena mājā iekšā, aizgāja aiz mājas un apsēdās verandā. Pēc kādām 5 minūtēm dzirdēja, ka cietušais iet uz māju pusi. Dzirdēja kā apsūdzētais prasīja cigareti vai cietušajam, vai /pers. E/. No sākuma nekādu kliedzienu nedzirdēja, bet pēc tam dzirdēja, ka /pers. E/ sāka bļaut: "apstājies, tūlīt viņu nositīsi". Atpazina /pers. E/ balsi. Dzirdēja kā vārti taisās ciet, apgāja apkārt mājai, pieskrēja pie durvīm un skatījās, kas ir noticis. Cietušais nestāvēja uz kājām. Kamēr vecmamma gāja atvērt durvis, /pers. E/ pastāstīja, kas notika, ko apsūdzētais ir izdarījis. Kad vecmamma izgāja ārā, /pers. E/ cietušo ienesa mājā. Redzēja cietušajam kaut kādu pietūkumu. Cietušais nelieto alkoholu, nelieto narkotiskās vielas. Arī tajā dienā cietušais alkoholu nelietoja. Notikumu neredzēja, jo bija nobijusies, lai kustētos. /pers. E/ pastāstīja, kas noticis, pateica, ka apsūdzētais uzbruka ar nūju, sita pa galvu. Redzēja, ka cietušo velk, apsūdzēto neredzēja. Nākamajā dienā brauca uz darbu un pēc tam uzzināja, ka cietušais ir slimnīcā. Cietušais pastāstīja to pašu, ko /pers. E/, ka apsūdzētais uzbruka, bet kāpēc apsūdzētais tā darīja, neteica. Tad, kad ieraudzīja, ka cietušais ir saļimis pie mājas, nedomāja, ka viss ir tik traki. Apsūdzēto pazīst dažus gadus, zina, ka apsūdzētais daudz lieto alkoholu un narkotikas. Cietušajam ar apsūdzēto nav naidīgu attiecību, nebija iemesla apmelot, attiecības bija neitrālas, kaimiņi un viss.

*-no liecinieka **/pers. E/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka pazīst gan apsūdzēto, gan cietušo. Vienā rajonā dzīvo, ir labākas attiecības ar cietušo. Notikums notika 2014.gada 1.jūnijā netālu no cietušā mājas DKS /Nosaukums A/. Ar cietušo gāja rakt dārzu. Pabeidza rakšanas darbus ap plkst.23.00, bija atnākusi cietušā māte un teica, lai iet vakariņās. No dārza pirmā aizbrauca /pers. J/, viņa brauca uz cietušā mājām, jo bija garlaicīgi. Visu izdarīja un gāja pie cietušā uz mājām ēst vakariņas. Pa ceļam satika apsūdzēto, kurš izskrēja no mājām un palūdza cigaretes. Apsūdzētais dzīvo 50 metru attālumā no cietušā mājas. Apsūdzētais kaut ko izteica, neatceras ko, ar cietušo pasmējās un gāja tālāk. Gāja pirmais, cietušais bija metru no viņa (liecinieka). Piegāja pie cietušā mājas vārtiem un sadzirdēja skriešanu. Pagriezās un paspēja uzbļaut – /pers.D/, tad sākās sitieni ar nūju. Apsūdzētais sita cietušajam pa plecu, pa sprandu, pa pakausi. Cietušais nokrita. Apsūdzētais tupināja sist cietušajam pa galvu, pa kaklu, pa rokām, pa kājām, sita pa sānu. Piegāja pie cietušā un sāka viņu celt. Bija šokā, pašam bija lauzts kreisais plecs, tāpēc nevarēja aizstāvēt cietušo. Sāka celt cietušo un vilkt uz mājām. Iegāja cietušā teritorijā, pēc tam iznāca cietušā vecmamma un tālāk vecmamma cietušo ievilka iekšā mājā. /pers. J/ bija cietušā mājas teritorijā. /pers. J/ neredzēja notikušo. Cietušais pēc pirmā sitiena mēģināja aizstāvēties, bet nepaspēja. Sitieni bija izdarīti ātri. Grūti pateikt vai apsūdzētais bija alkohola reibumā. Apsūdzētā uzvedība bija agresīva. Nūja bija līdzīga beisbola nūjai, bet tā nebija beisbola nūja. Nākošajā dienā neinteresējās par cietušo, jo gāja uz darbu, kā arī telefons tajā brīdī nestrādāja. Nākamās dienas vakarpusē uzzināja, ka cietušo aizveda uz slimnīcu. Kad bija slimnīcā pie cietušā, redzēja miesas bojājumus. Notikuma laikā ārā bija tumšs, nevarēja redzēt vai bija miesas bojājumi. Nākamajā dienā cietušais nevarēja iegūt miesas bojājumus, izslēdz iespēju, ka cietušais miesas bojājumus guva kaut kur citur. Cietušais bija sasists un tika uzreiz vests uz mājām. Pagāja aptuveni vairāk kā divas minūtes līdz cietušais tika aizvests mājās, jo nevarēja uzreiz cietušo piecelt. Tad, kad iedeva apsūdzētajam cigaretes, gāja projām, kopā ar apsūdzēto nestāvēja. Cilvēks skaidrā prātā tā nerīkotos, tāpēc domā, ka apsūdzētais bija alkohola reibumā.

*Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē nolasīta liecinieka **/pers. E/** pirmstiesas procesā* 2014.gada 27.oktobrī sniegtās liecības, no kurām izriet, ka 2014.gada 1.jūnijā bija pie /pers.D/, vēl bija arī /pers.D/ draudzene /pers. J/. Bija /pers.D/ iecirknī, raka dārzu. Ap plkst.23.00 /pers.D/ mamma teic, lai beidz darbu. Pirmā aizbrauca /pers.R/ ar savu velosipēdu. Kad gāja gar /pers. C/ māju, pa mājas vārtiem iznāca /pers.C/, pienāca un palūdza /pers.D/ cigareti. /pers.D/iedeva cigareti, pastāvēja, uzsmēķēja un gāja ar /pers.D/ tālāk. /pers.C/ vizuāli izskatījās piedzēries, tas bija redzams, viņš šūpojās, no viņa bija alkohola smarža.

/pers.C/uzvedās agresīvi, mēģināja aizķert /pers.D/. Ar /pers.D/ nepievērsa tam uzmanību, gāja uz priekšu. Kad bija jau gandrīz piegājuši pie /pers.D/mājas vārtiem, izdzirdēja aizmugurē soļus, it kā kāds skrietu. Pagriezās un ieraudzīja, ka pie /pers.D/ no mugurpuses pieskrien /pers.C/, rokās viņam bija kaut kas līdzīgs nūjai un ar šo nūju /pers.C/ iesita /pers.D/ no mugurpuses pa kakla kreiso pusi. Viss notika ļoti ātri. Pēc pirmā sitiena /pers.D/ mēģināja aizstāvēties, it kā apgriezās pa pusapli pret /pers.C/un mēģināja aizsegt galvu un seju ar rokām. Tajā laikā /pers.C/ turpināja sist /pers.D/pa galvu. /pers.D/ aizklāja priekšā rokas. /pers.C/ iesita /pers.D/ trīs reizes galvas rajonā, un pēc trešā sitiena /pers.D/ nokrita uz sāniem. Pēc tam, kad /pers.D/ nokrita, /pers.C/ turpināja sist viņam ar nūju pa dažādām ķermeņa daļām. Redzēja, ka sita galvas rajonā, kakla, ribu muguras rajonā, pēc tam pa kājām. Pa kājām bija pēdējie sitieni, jo nūja saplīsa gabalos.

Sitienu bija daudz, vairāk kā piecpadsmit, tie bija diezgan asi, bija redzams, ka /pers.C/ psiho. Sišana nebija ilga, trīs minūtes. /pers.C/ ar rokās sažņaugtu nūjas gabalu skrēja uz mājas pusi. Pēc tam viņš (liecinieks) piegāja pie /pers.D/, /pers.D/gulēja uz zemes un pamazām nāca pie samaņas, nevarēja piecelties, bija grūti elpot. Pēc tam mēģināja piecelt /pers.D/, jo /pers.D/ stāvēja ar grūtībām. /pers.D/ praktiski ievilka mājās, aizvilka līdz durvīm, pieklauvēja un durvis atvēra vecmamma. Tālāk mājās /pers.D/ ieveda /pers.R/ un vecmāmiņa. Nākamajā dienā piezvanīja /pers.D/ mamma un jautāja, kas noticis. Visu izstāstīja. Tajā vakarā neredzēja nevienu no /pers. C/u ģimenes, apsūdzētais iznāca viens, gaisma mājās nedega, viņa vecmāmiņa neiznāca. Kad /pers.D/gulēja uz zemes, asinis neredzēja, redzēja tikai, ka ir piepūties, uzpampis kakls kreisajā pusē (lietas 1.sējuma 35.-37., 38.-39.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas ***/pers. E/*** uzturēja nolasītās liecības, norādot, ka tās esot precīzākas un papildus liecināja, ka piezvanīja cietušā māte un, tad uzzināja, ka cietušais ir slimnīcā. Sākotnēji telefons bija izlādējies. Apsūdzētais bija agresīvs, daudz lamājas. Kopumā apsūdzēto raksturo negatīvi, jo apsūdzētais ir atriebīgs. Cietušais ir izpalīdzīgs, draudzīgs, atsaucīgs, pieklājīgs, bet ir gadījumi, kad lieto lamu vārdus. /pers. J/ bija cietušā mājas otrajā pusē, viņa varēja dzirdēt saucienus. Nelietoja alkoholu, tie ir meli, ko saka apsūdzētais. Cietušais nepīpēja zālīti, viņam nepalika slikti, viņš nevēma, tie ir meli. Nebija tā, ka apsūdzētais cietušajam atnesa burku ar ūdeni, ka cietušais to sasita, jo bija agresīvs, tie ir meli. Tajā brīdī neviena nebija, tikai apsūdzētais. Cietušais nevienu nesita. Cietušais nebija pat tuvu pie apsūdzētā vārtiem, tie ir meli, kā arī neviens nerāpoja.

*-no liecinieces **/pers. Z/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka ir pazīstama gan ar cietušo, gan ar apsūdzēto. Aptuveni 10 gadus pazīst apsūdzēto. Cietušais ir viņas (liecinieces) dēls. Apsūdzētais dzīvo blakus mājā. Notikums notika 2014.gada 1.jūnijā, pēc plkst.23.00 DKS /Nosaukums A/ pie mājas Nr.2607. Tajā dienā cietušais ar /pers. E/ strādāja dārzā un dārzā bija aptuveni līdz plkst.23.00. Jau bija vēls un cietušo ar /pers. E/ pasauca uz mājām vakariņot. Nāca atpakaļ uz mājām un apsūdzētais bļāva, prasīja cigaretes, arī tad, kad gāja uz dārzu apsūdzētais jautāja cigaretes. Atbildēja, ka cigarešu nav. Bija mājās un dzirdēja kā apsūdzētais paprasīja cigareti, dzirdēja troksni, satraucās. Dzirdēja troksni: „nesit, nesit, tu viņu nositīsi", nedomāja, ka ir noticis kaut kas slikts. Nebija domas, ka būs kautiņš. Ārā bija krēsls. No rīta, kad dēls necēlās, teica, lai ceļas, bet dēls atbildēja, ka sāp galva, iegāja istabā pie viņa un redzēja, ka asinis notek pa vaigu, dēls teica, ka ir milzīgas sāpes. Apsūdzēto nākošajā dienā redzēja, viņš dārzā stāvēja ar draugiem un lielījās, ka sasita /pers. D/, ka sita vairākos veidos. Visu to dzirdēja. Dēls nevarēja piecelties no gultas, viss sāpēja, bet apsūdzētais jutās kā varonis. Notikuma dienā dēls nebija alkohola reibumā. Arī no analīzēm var redzēt, ka dēls nebija alkohola reibumā. Tad, kad apsūdzētais lūdza cigaretes, viņš bija uzvilkts, bija nemierīgs. Kad gāja uz dārzu pasaukt puišus, tur bija arī /pers. J/. Ap plkst.09.00 ieraudzīja, ka /pers. D/ ir slikti, tad vēl nezināja, ka viņš tika piekauts. Tad, kad ar vīru /pers. S/ bija dārzā, apsūdzētais pasauca vīru parunāt. Pēc tam vīrs pateica par notikušo. Sazvanīja /pers. E/ un /pers. E/ pastāstīja, cik briesmīgi ir bijis. Ātrā palīdzība tika izsaukta dienas vidū, jo /pers. D/ negribēja uzreiz braukt uz slimnīcu, viņš gribēja aiziet uz darbu, jo bija sarunāts, negribēja zaudēt darbu. /pers. D/ ar katru mirkli palika sliktāk un sliktāk. Pēc tam jau nevarēja nostāvēt un izsauca ātro palīdzību. Dēls visu laiku gulēja gultā un acis nevēra vaļā. Dēlam ar apsūdzēto agrāk bija konflikts. /pers. E/ brauca kopā ar viņu (liecinieci) uz slimnīcu pie /pers. D/. Tas, kas bija palicis no nūjas, tika sagrābtas un viss bija iztīrīts, kaut gan parasti apsūdzētā ģimene nemēdz kopt apkārtni.

Apsūdzēto neraksturo labi, jo ļoti sen lieto alkoholu, kopā ar vecākiem pīpē, lamājas, skaļi uzvedas, skaļi mūziku klausās. /pers. C/ runā pretī un lamājas, ir agresīvs. Neko nav dzirdējusi, ne redzējusi, par to, ka /pers. D/ vemtu, spertu, sistu burku. /pers. J/ nevarēja redzēt notikušo, viņa varēja tikai dzirdēt.

Attiecībā par /pers. O/, tad pazvanīja /pers. O/ ar /pers. P/ un lūdza, lai pie viņiem aizbrauc /pers. D/. /pers. D/ aizbrauca pie viņiem un pēc tam pa telefonu stāstīja, ka /pers. C/ mamma ir bijusi pie /pers. O/ mammas un lūgusi, lai /pers. O/ mamma nāk uz tiesu un dod nepatiesas liecības. To pateica /pers. O/. /pers. O/ teica, ka neies uz tiesu un nesniegs nepatiesas liecības. /pers. O/ teica, ka /pers. C/ mamma ir teikusi, ka tiesā jāpasaka, ka /pers. D/ tēvs ir sitis /pers. D/. Pēc iepriekšējās tiesas sēdes apsūdzētā uzvedība pasliktinājās, palicis ļaunāks, nepārtraukti atgādina, ka ir atriebīgs, ka /pers. C/ mātes brālis un vēl kaut kāda persona atriebsies. Maksāja par dēla ārstēšanos, izdevumi bija lieli. Zāles dārgas, pēc pretsāpju zāļu lietošanas dēlam sākās medikamentozā astma. Kā arī bija ceļa izdevumi, jo visu jūniju bija jābrauc uz Rīgu, uz poliklīniku. Morālais kaitējums ir pieteikts, jo pēc negadījuma dēlam ir stress, slikti dzird ar vienu ausi, vecmammai pēc notikuma bija infarkts. Dēls pēc notikuma baidās viens nākt no skolas, jo uz ielas nav apgaismojuma, jāiet caur mežiņu. Pēc notikuma apsūdzētais neatvainojās. /pers. D/ zāles lieto vēl joprojām. Dēls apmeklēja septiņus ārstus, bija jāiet uz rehabilitāciju, bet tā, kā nebija naudas, uz rehabilitāciju /pers. D/ neaizbrauca. Dēla veselības stāvoklis nav labs, pēc sitiena /pers. D/ ir jābūt ārsta uzraudzībā, jākontrolē galva, pastāv varbūtība, ka būs jāveic operācija. /pers. C/ ne tikai apvaino ar vārdiem, bet arī ar darbībām aizskar. Viņas (liecinieces) mamma nevarēja zvanīt liecinieces /pers. R/, jo tikai nesen sāka staigāt, viņa bija slimnīcā.

*-no liecinieka **/pers. S/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka apsūdzētais ir kaimiņš, cietušais ir dēls. Dzīvo DKS /Nosaukums A/. Notikums notika 2014.gada 1.jūnijā. Ar sievu /pers. Z/ gāja uz tālāko dārzu, viņu (liecinieku) pasauca apsūdzētais aprunāties. Apsūdzētais teica, ka sasita ar koku /pers. D/. Ar sievu piecēlās plkst.06.00 no rīta, bet /pers. D/ necēlās, jo bija slikti. Pazvanīja uz darbu un pateica, ka /pers. D/ aizkavēsies. Aizgāja uz istabu pie /pers. D/ un saprata, ka kaut kas nav kārtībā. Tad, kad ieraudzīja šķidrumu no auss, tika izsaukta ātrā palīdzība. /pers. D/ teica, ka sita ar koka nūju pa galvu. Redzēja /pers. D/ miesas bojājumus, aiz auss bija sarkans un no auss tecēja šķidrums. Dēls bija mājās visu dienu. Pēc tam tika izsaukta ātrā palīdzība. No sākuma bija kaimiņu attiecības. /pers. C/ ar /pers. D/ nekur negāja, nebija tā, ka bija labi draugi. Nezina līdz cikiem tika izsaukta ātrā palīdzība, iespējams tas bija līdz plkst.12.00. Ātros nesauca no rīta, jo /pers. D/ negribēja, bet palika sliktāk un sliktāk. Starp viņu (liecinieku) un dēlu nekādu konfliktu nav bijis, kopā strādā, dzīvo. /pers. D/ visu dienu bija mājās. Apstiprina, ka bija izdevumi par /pers. D/ ārstēšanos. Apsūdzētā teiktas, ka dēls vēma, pīpē un dzer, ir muļķības. Apsūdzētais reizēm ir pozitīvs, reizēm negatīvs. Uz notikuma brīdi viņam (lieciniekam) mašīnas nebija.

*-no liecinieces **/pers. U/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka apsūdzētais ir viņas (liecinieces) dēls, cietušais ir kaimiņš. Notikumu neredzēja. Nākamajā dienā 2014.gada 2.jūnijā gāja uzpīpēt un redzēja, ka /pers. D/ izkāpa no sava tēva mašīnas, izstaipījās un iegāja māja. Nekādus miesas bojājumus neredzēja. Ap pusdienas laiku pie cietušā mājas stāvēja ātrā palīdzība. 2014.gada 2.jūnijā nogāja lejā no savas istabas, /pers. C/ vecmamma iznāca no savas istabas un teica, ka 2014.gada 1.jūnijā vakarā plkst.24.00 ir degusi gaisma. Pie vārtiem bija /pers. C/ un /pers. E/, viņi runāja, vecmamma izgājusi ārā un pateikusi, lai iet visi mājās, bet /pers. C/ pateica: "pagaidi, ļauj cilvēkam izvemties". /pers. D/ pagriezās, pateica rupjus vārdus, un vecmamma iegāja mājā. Vecmammu sauc /pers. F/. 2014.gada 2.jūnija rītā /pers. D/ izkāpa ārā no mašīnas pasažiera puses. Pati atradās uz balkona, no kura var redzēt visu kaimiņu pagalmu. Par to, ka /pers. D/ ir miesas bojājumi, uzzināja no izmeklētāja. /pers. C/ kaut ko stāstīja par notikušo, teica, ka /pers. D/ aizveda uz slimnīcu, ka bija konflikts. 2014.gada 1.jūnijā bija konflikts, bet vairāk neko dēls neteica. Konflikti ir ik pa laikam.

*Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē nolasīta liecinieces **/pers. U/** pirmstiesas procesā* 2014.gada 22.septembrī palika agresīvs un vecmāmiņu nolamāja. Kostja mēģināja /pers.D/nomierināt, tas neizdevās un /pers.D/pēkšņi iesita /pers.C/ un izsita viņam zobu. Pēc sitiena /pers.C/ ieskrēja mājā un turēja vārtus, jo /pers.D/ mēģināja atvērt vārtus. /pers.D/ ar dūri sita pa vārtiem. Pēc tam Kostjam izdevās /pers.D/ no mājas aizvilkt un viņi aizgāja uz šosejas pusi. Netic, ka /pers.C/ piekāva/pers.D/. Kurā datumā tas viss notika nav zināms, varbūt maija beigās, varbūt arī jūnijā. Nākamajā rītā, kad pīpēja uz balkona, pamanīja, ka no automašīnas, kas pieder /pers.D/tēvam, izkāpa /pers.D/, izstaipījās un iegāja mājās. Kad /pers.D/ izkāpa no mašīnas, nekādus miesas bojājumus neredzēja. Pēc vairākām stundām redzēja, ka pie /pers.D/ mājas atbrauca ātrā palīdzība (lietas 1.sējuma 46.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas ***/pers. U/*** liecināja, ka /pers. D/ gulēja mašīnā piedzēries, tas ir pēc /pers. D/ vecāku vārdiem. Ko darīja cietušais slimnīcā, nezina. Pēc tam piezvanīja izmeklētājs un pateica sniegt liecības par 2014.gada 1.jūniju. Apsūdzētais ir labs, izpalīdzīgs, reizēm "uzvilkts". Dēls nemācas, aizgāja no skolas. Pabeidza 7.klasi, nevar pabeigt 8.klasi, mācīšanās nav /pers. C/ interese. /pers. C/ iet uz lauku saimniecību, palīdz kundzītei. /pers. C/ pīpē, iedzer alu. /pers. C/ bija policijas redzeslokā, lieta ir par metāllūžņu nodošanu, esot no grāvja izvilcis metālu mucu un nodevis. Sods bija noteikts ar policijas uzraudzība uz pusgadu, dēls nedrīkstēja iziet no mājām pēc noteiktā laika. Dēlam bija jābūt katru dienu mājas no plkst.21.00 līdz rītam. Šad, tad /pers. C/ melo. /pers. C/ stāstīja savu versiju, nezina citu liecības. Zina, ka notikušā versijas nesakrīt. Cietušais ir izpalīdzīgs, draudzīgs, bet /pers. C/ un /pers. D/ nevar sadraudzēties. Neuzskata, ka dēls ir bīstams sabiedrībai, bet viņam ir jāatbild pašam par sevi. Dēls ir gājis uz dusmu terapiju. Dusmas ir deficīta sindroms, hiperaktivitāte, uzmanības deficīts, lietoja zāles, gāja uz smilšu terapiju, nodarbojās ar sportu, uz kādu laiku palika labāk. Ir kaut kas, kas izraisa /pers. C/ dusmas. Mājās tā nav, bet ārā ir neprognozējams, agresīvs. Taču arī /pers. D/ patīk provocēt.

2014.gada 1.jūnija dienas vidū tīrīja logus uz /pers. D/ mājas pusi un /pers. D/ bija augstos toņos strīds ar tēvu, ar rupjiem vārdiem. /pers. D/ izgāja no mājas, tēvs skrēja pakaļ un sāka kauties.

*-no liecinieces **/pers. F/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka apsūdzētais ir viņas (liecinieces) mazdēls, cietušais ir kaimiņš. Notikums notika 2014.gada 1. vai 2.jūnija naktī plkst.24.00. /pers. C/ izgāja ārā un ieslēdz gaismu. Piecēlās un gāja izslēgt gaismu. Izslēdzot gaismu, dzirdēja, ka ārā ir skaļa balss. /pers. C/ bija ar cigareti rokās, otrs puisis bija ar pudeli rokās, vicināja pa gaisu. /pers. D/ neredzēja. Domāja, lai tik nesāk kauties un pateica, lai visi iet pa mājam. /pers. C/ teica: "ļauj cilvēkam izvemties". Redzēja, ka /pers. D/ vēma, tad cietušais pateica sliktus vārdus un viņa (lieciniece) iegāja māja. Pēc 15 minūtēm /pers. C/ iegāja mājā un aizslēdza durvis ciet, viņš nekad tā nedarīja. Kad izgāja ārā, kautiņu neredzēju, ja būtu kāvušies, suns būtu rējis.

*Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē nolasīta liecinieces **/pers. F/** pirmstiesas procesā* 2014.gada 13.oktobrī sniegtās liecības, no kurām izriet, ka /pers. C/ ir viņas mazdēls, dzīvo kopā vienā mājā. Precīzu datumu nezina, bet tas bija pirms tam, kad nākamajā dienā pie kaimiņu mājas stāvēja ātrā palīdzība, kaimiņos, kur dzīvo /uzvārds/ ģimene. Vakarā ap plkst.23.30 /pers.C/ izgāja ārā uzpīpēt. Izdzirdēja balsis ārā, it kā /pers.C/ ar kādu sarunātos. Piegāja pie loga un apskatījās, kas ārā notiek un ieraudzīja/pers.C/ar kādu puiku, bet kas tas bija nesaskatīja, jo ārā bija tumšs. Tad izgāja ārā un ieraudzīja pie vārtiem, ka uz ceļa viens puika sēž, /pers.C/ stāv blakus. Bija vēl viens puika, nezina, kas tas bija. Redzēja, ka viņi bija trijatā. Puika, kas sēdēja uz ceļa, vēma un /pers.C/ uz jautājumu, kas notiek, atbildēja: "/pers.D/ ir slikti, ļauj cilvēkam izvemties". Pateica, lai visi iet mājās gulēt. Viens no puišiem kaut ko atbildēja, bet nedzirdēja ko. Viņi vēl kādas piecas minūtes pasēdēja un aizgāja prom, /pers.C/ uzgāja augšā, bet pārējie divi puiši pagāja garām /pers.D/ mājai – to redzēja pa logu. Nekādu kautiņu starp /pers.C/ un puišiem neredzēja. Kaut kādu troksni dzirdēja tikai sākumā, kad paskatījās pa logu (lietas 1.sējuma 43.-44.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas ***/pers. F/*** liecināja, ka ārā bija tumšs, bet dega gaismas. Apstiprina nolasītās liecības. Redzēja /pers. E/ un /pers. D/. /pers. D/ vēma, dzirdēja pat kā vēma. Dzirdēja balss toni, nekā draudīga nebija. Redzēja, kā cietušais vēma, kad pateica, ka kaut kas vemj, neredzēja, kas vemj, bet atbildēja, ka /pers. D/ vemj. Cietušais sēdēja pie vārtiņiem, ārpus sētas. Attālums no viņas (liecinieces) līdz viņiem bija liels, bet varēja dzirdēt. Tad, kad izgāja ārā, aiz sētas stāvēja /pers. E/ un /pers. C/. Apgaismojums apgaismo visu ceļu, un teritoriju. Nezina vai /pers. C/ izgāja otro reizi ārā, bet viņš tā teica. Skolā mazdēls neiet, jo tika izdzīts no kopmītnēm, bet mācījās labi. Pa dienu mazdēls neko tagad nedara, varbūt iet kādu dienu strādāt. Mājās mazdēls nav agresīvs. Domā, ka pirms tam /pers. C/ nebija konfliktu ar cietušo. Nezina, kāpēc mazdēlu apmelo, bet zina, ka cietuša māte solījās /pers. C/ ielikt cietumā. Zina, ka /pers. C/ ir bijušas vairākas citas krimināllietas. Cietušais miesas bojājumus nav izdomājis, bet varēja citur dabūt. /pers. C/ būtu spējīgs cietušajam iesist. Tajā dienā mazdēls neko neteica, ka ir piekauts arī neteica.

*-no liecinieces **/pers. R/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka /pers. O/ ir viņas dēls. 2014.gadā, sākoties mācību brīvlaikam, /pers. O/ atnāca uz mājām satraukts un stāstīja, ka /pers. D/ ir sakāvies ar savu tēvu /pers. S/. Cietušo staigājot pa ielu iereibušu nav redzējusi. Attiecībā starp /pers. O/ un /pers. D/ ir paziņu līmenī. /pers. O/ bieži bija palicis pie /pers. D/ pa nakti. /pers. O/ no /pers. D/ dzīvo apmēram 40 minūšu gājienā ar kājām. /pers. Z/ nepazīst. /pers. U/ zina kā "/pateicības tituls/" no TV pārraides. Pie viņas (liecinieces) mājās /pers. U/ nekad nav bijusi. /pers. C/ ir satiku pāris reizes ejot uz veikalu. /pers. C/ palīdzēja vecākiem pārdodot malku. Viņas (liecinieces) dēlam ar /pers. C/ attiecības ir paziņu līmenī. /pers. O/ ir pavadījis laiku ar /pers. C/ gadu atpakaļ, viņi kopā brauca uz Rīgu. Iespaids par /pers. C/ ir pozitīvs. Ar /pers. C/ pēdējā laikā nekontaktējas, bija tikai pāris reizes satikušies, sasveicinājās un parunājās. Nav satikusies un runājusi ar /pers. U/. Ar /pers. C/ mammu pēdējo reizi kontaktējās pa telefonu šogad vasaras sākumā, bet pēdējo trīs nedēļu laikā nav runājušas. /pers. C/ mammas numurs ir no tā laika, kad /pers. O/ kontaktējās ar /pers. C/ pusaudžu vecumā. Zvanīja /pers. C/ mammai, jo viņai (lieciniecei) piezvanīja /pers. D/ vecmamma un stāstīja, ka /pers. C/ un /pers. D/ būs tiesa uz kuru viņa (lieciniece) būs izsaukta. /pers. C/ mammai zvanīja, lai uzzinātu, kāpēc tiek aicināta uz tiesu. /pers. C/ mamma pateica, ka viņa (lieciniece) tiek izsaukta uz tiesu sakarā ar to, ka /pers. C/ un /pers. D/ ir konflikts, kurš tiek risināts caur tiesu. Šo gadījumu, kad dēls

atnāca mājās satraucies atceras, jo bija beidzies mācību gads, un tajā pašā laikā raizējās par to, ka sāksies vasara un /pers. O/ būs daudz brīvā laika, un raizējās ar ko nodarbosies dēls. Laika periodā no 2014.gada mācību gada beigām līdz šai tiesas sēdei, dēls kontaktējas ar /pers. D/. Ar /pers. U/ sazvanījās tikai pāris reizes, sākotnēji to neliecināja, jo likās mazsvarīgi tas, ka ir /pers. U/ telefona numurs.

-*no eksperta **/pers. V/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka konstatētie miesas bojājumi cietušajam /pers. D/ kreisās puses aizauss paugura lūzums un asiņu uzkrāšanās kreisajā bungdobumā. Kā izriet no pieejamiem materiāliem, nekādas neloģiskas simptomātikas nav. Cietušajam bija slikta dzirde, jo asiņošana bija bungdobumā. Citu galvas smadzeņu problēmu, kas varētu liecināt par traumu, nav konstatētas. Attiecībā par eksperta atzinumu Nr.18-1745, personai bija galvas trauma, asins izplūdumi ap acīm, kas liecina, ka bija traumatiska iedarbība, bija aizauss paugura lūzums, kas izsauc sāpes. Varbūt slimnīcā nekonstatēja galvas smadzeņu satricinājumu. Aizauss kaula lūzums arī var radīt galvas sāpēs. Ar konstatētiem miesas bojājumiem, cietušais varēja veikt fiziskus darbus. Asins uzkrāšanās ietekmē tikai dzirdi. Gūstot miesas bojājumus, persona varēja staigāt, darboties. Personai bija iekšēja asiņošana, asins izplūdums bija iekšējā dobumā. Ja būtu bojātas galvas smadzenes, būtu līdzsvara traucējumi, smadzeņu satricinājums. Ja bungdobums bija saplēsts, tad no auss varēja izdalīties asinis. Savu slēdzienu deva pamatojoties uz medicīniskiem dokumentiem. Pārējie miesas bojājumi, izņemot asins izplūdumus ap abu acu apvidu, nav ārēji redzami. Labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzums ir iekšējās plaukstas locītavas lūzums. Asins uzkrāšanās bungdobumā varēja radīt sāpes. Paugurkaula lūzums varēja rasties, nokrītot ar to vietu uz cietu priekšmetu. Bet, ja persona krita ar seju uz priekšu, šādi miesas bojājumi, nevarēja rasties. Pie šiem miesas bojājumiem, varētu būt samaņas zudums. Ir pielietots liels spēks, lai salauztu paugurkaulu. Galvas trauma tika veikta ar trulu priekšmetu. Maz ticams, ka ar dūri iesitot var rasties šādi miesas bojājumi. Profesionāls bokseris var ar dūri iesist un radīt tādus miesas bojājumus. Asins izplūdumi uz sejas var rasties, ja iesit ar dūri, bet lūzumu nevar gūt.

-*no liecinieka **/pers. O/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām* izriet, ka /uzvārds/ ģimenes mājas pagalmā pagājušā gada pavasarī, vasarā bija automašīna. Starp /pers. D/ un viņa (/pers. D/) tēvu pagājušā gada vasaras sākumā – jūnijā, bija gan vārdisks, gan fizisks konflikts. Nezina vai kautiņš starp /pers. D/ un viņa tēvu bija tajā pašā laikā, kad sakāvās /pers. C/ un /pers. D/. Attiecības ar /pers. D/ ir draudzīgas, staigā kopā, iet makšķerēt, kopā atpūšas. /pers. D/ ģimenē ir normālas attiecības, nezina vai bieži ir notikuši strīdi /uzvārds/ ģimenes starpā, bet kādreiz ir. Ar /pers. C/ ir paziņas, ir kopīgas nodarbes, intereses, motorolleru taisīja. Tas bija pagājušo gadu. Tad, kad bija vārdisks un fizisks strīds starp cietušo un viņa (cietušā) tēvu, bija netālu no turienes. Īpaši nepievērsa uzmanību kā izpaudās fizisks strīds, dzirdēja, ka notiek strīds un gāja uz mājām. Par to, ka bija fizisks strīds pastāstīja draugi. Nepievērsa uzmanību fiziskam strīdam starp /pers. D/ un viņa tēvu. Par to konfliktu neteica nevienam, tikai mammai. /pers. C/ raksturo kā mierīgu, draudzīgu cilvēku. /pers. C/ reti lieto alkoholu. /pers. D/ ir ļoti mierīgs cilvēks. Pirms tam neviens neteica, ka vajag sniegt nepatiesas liecības. Viņa (liecinieka) mamma ar /pers. D/ mammu nav tikušās, šaubās, ka sazvanās. /pers. D/ vecmamma nesazvanās ne ar viņu (liecinieku), ne ar viņa (liecinieka) mammu, to noteikti zina. Par notikumu 2014.gada 1.jūnijā starp /pers. C/ un /pers. D/, dzirdēja, jo daudzi runā par to, ir dzirdējis vairākas versijas.

Apsūdzētā vaina pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas norādīti lēmumā par kriminālllietas nodošanu tiesai:

-ar cietušā /pers. D/ 2014.gada 3.jūnija iesnieguma protokolu, kurā norādīts, ka 1.jūnijā ap plkst.23.30 kopā ar draugu Konstantinu gāja pa ielu, kur atrodas d/k "/Nosaukums/". Pienāca kaimiņš /pers. C/ un uzprasīja cigareti, ko viņam arī iedeva. /pers.C/ bija alkohola reibumā. Kad iedeva /pers.C/ cigareti, viņš (cietušais) kopā ar Konstantinu aizgāja tālāk. Kad piegāja pie viņa (cietušā) mājas, /pers.C/ pieskrēja un sāka viņu (cietušo) sist ar beisbola nūju. Cik reizes sita neatceras, tāpēc, ka zaudēja samaņu. Pēc tam izsauca ātro palīdzību, kas viņu (cietušo) aizveda uz slimnīcu (lietas 1.sējuma 4.lapa);

-ar eksperta atzinumu Nr.18-1745 (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze), kur slēdzienā norādīts, ka pamatojoties uz tiesu medicīniskās apsekošanas un medicīnisko dokumentu datiem, ņemot vērā norādītos lietas apstākļus, atbildot uz lēmumā uzdotajiem jautājumiem, secina:

1) cietušajam /pers. D/ konstatēti šādi miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem abu acu apvidū, kreisās puses aizauss paugura lūzumu un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā; labā elkoņa kaul īlenveida izauguma lūzums, kuri varēja rasties 2014.gada 1.jūnijā trulu, cietu priekšmetu (priekšmeta) iedarbības rezultātā, iespējams, cietušā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos;

2) /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas (lietas 1.sējuma 15.-17.lapa);

-ar 2014.gada 30.oktobra lēmumu par tiesmedicīniskās papildus ekspertīzes noteikšanu, ar kuru nolemts:

1) noteikts papildus ekspertīzi;

2) uzdot tās izdarīšanu tiesu medicīnas ekspertam;

3) uzdot ekspertam šādus jautājumus:

-Vai /pers. D/ varēja iegūt eksperta atzinumā Nr.18-1745 norādītos miesas bojājumu krītot no sava auguma augstuma, atsitoties divas reizes ar galvu pret noblietēto ceļa virsmu?

-Cik traumatisku iedarbību rezultātā ir nodarīts katrs no konstatētajiem miesas bojājumiem?

-Kādus miesas bojājumus cietušais /pers. D/ varēja iegūt krītot no sava auguma augstuma un cik reizes, un kādus miesas bojājumus sitienu rezultātā? (lietas 1.sējuma 18.lapa);

-ar eksperta atzinumu Nr.32-3139 (dzīvas personas papildus tiesu medicīniskā ekspertīze), kur slēdzienā norādīts, ka pamatojoties uz tiesu medicīniskās apsekošanas un medicīnisko dokumentu datiem, ņemot vērā norādītos lietas apstākļus, atbildot uz ekspertam uzdotajiem jautājumiem, secina:

1) /pers. D/ eksperta atzinumā Nr.18-1745 norādītos miesas bojājumus – zemādas asinsizplūdumus abu acu apvidū – varēja iegūt divas reizes krītot no sava auguma augstuma, atsitoties ar galvu pret noblietēto ceļa virsmu. Šie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem;

2) Galvas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumiem abu acu apvidū, kreisās puses aizauss paugura lūzumu un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā varēja iegūt vismaz divu traumatisku iedarbību rezultātā;

3) Labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzums radies vienas traumatiskas iedarbības rezultātā;

4) Zemādas asinsizplūdumus abu acu apvidū /pers. D/ varēja gūt krītot ar galvu uz priekšu un atsitoties ar galvu pret ceļu vismaz

vienu reizi;

5) Labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzumu /pers. D/ varēja gūt gan sitiena rezultātā, gan pašam sitot ar roku pret cietu virsmu vismaz vienu reizi;

6) Kreisās puses aizauss paugura lūzumu un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā /pers. D/ nevarēja gūt krītot ar galvu uz priekšu un atsitoties ar galvu pret ceļu;

7) Visus miesas bojājumus /pers. D/ varēja gūt sitienu ar trulu, cietu priekšmetu rezultātā (lietas 1.sējuma 19.-20.lapa).

Papildus tiesas sēdē pēc prokurores lūguma pārbaudīta lietas 1.sējuma 2.lapa – telefonogramma, kurā norādīts, ka 2014.gada 2.jūnijā plkst.22.50 VP RRP Olaines iecirknī no OVB saņemta informācija par to, ka ĀMP 131 brigāde, Rīgas Gaiļezera slimnīcā no /adrese/ nogādāja /pers. D/. Sākotnējā diagnoze: multipli ķermeņa sasitumi, galvaskausa pamatnes lūzums, labā elkoņa kaula lūzums. Cietušais ievietots slimnīcā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajā daļā noteikto, kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Praksē un juridiskajā literatūrā ar pierādījumu pieļaujamību saprot pierādījumu procesuālo kvalitāti. Tieši pierādījumu pieļaujamības pazīme ir tā, kas var izraisīt loģiski attiecināmu ziņu izmantošanas neiespējamību pierādīšanā. Ja ziņu par faktiem iegūšanā pārkāptas likuma prasības, to izmantošanas iespēja pierādīšanā atkarīga no pieļautā pārkāpuma ietekmes uz iegūto ziņu ticamību.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to, tiesas ieskatā, minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem un līdz ar to ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam noliedz, tiesas ieskatā, apsūdzētajam inkriminētās darbības pilnībā ir guvušas apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta noteikumiem kriminālprocesā pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, savukārt noziedzīga nodarījuma sastāvu veido četri obligāti elementi – objekts, subjekts, objektīvā puse un subjektīvā puse.

Katra noziedzīga nodarījuma sastāvu veido objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kurš ir vispusīgi izvērtējams noziedzīga nodarījuma kvalifikācijas procesā, ņemot vērā to ciešo saistību un savstarpējo atkarību.

Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse, proti, personas uzvedības ārējā izpausme, kas var radīt vai rada izmaiņas ārējā pasaulē, ir izvērtējama ciešā kopsakarībā ar nodarījuma subjektīvo pusi – tiem iekšējiem psiholoģiskajiem procesiem, kas noris personas apziņā, kad viņa izdara noziedzīgu nodarījumu, jo Krimināllikuma 8.panta otrajā daļā noteikts, ka, nosakot noziedzīgo nodarījumu izdarījušās personas vainas formu, jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 8.panta otro daļu, nosakot noziedzīgā nodarījuma izdarījušās personas vainas formu (tiešs vai netiešs nodoms), jākonstatē šīs personas psihiskā attieksme pret noziedzīgā nodarījuma objektīvajām pazīmēm.

No subjektīvās puses Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt gan ar tiešu, gan ar netiešu nodomu *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. Rīga: AFS, 2007., 2.grāmata, 245., 254.lpp., 3.grāmata, 216.lpp.).*

Noziedzīgā nodarījuma motīvs ir cilvēka iekšējais pamudinājums, dziņa, tieksme, kas virza vainīgā gribu uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu *(skat. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000.,109.lpp.).*

Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu motīvu pazīme ir to personiskais raksturs *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. 2.grāmata Rīga: AFS, 2007., 2.grāmata, 246.lpp.).* Šādus motīvus raksturo mazāka bīstamības pakāpe, salīdzinājumā ar pārējiem noziegumiem, kas iekļauti šajā Krimināllikuma nodaļā, taču noziedzīgā nodarījuma motīvs nav Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāvu obligāta pazīme, tādēļ persona saucama pie kriminālatbildības par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu arī tajā gadījumā, ja konkrētu noziedzīgā nodarījuma motīvu nav izdevies noskaidrot.

Ja vainīgā nodoms, nodarot miesas bojājumus, bijis nekonkretizēts, viņam jāatbild par faktiski nodarītajiem miesas bojājumiem.

Tiesas ieskatā, apsūdzētais ar nekonkretizētu nodomu nodarīja tīšus vidēja smaguma miesas bojājumus, jo vainīgais vēlējās nodarīt nenoteiktu kaitējumu cietušā veselībai, taču pieļaujot, ka varēja nodarīt dažāda smaguma miesas bojājumus. Tādējādi apsūdzētais paredzot, ka, viņa darbību rezultātā, var iestāties Krimināllikuma 126.pantā paredzētās sekas, apzināti pieļāva šādu seku iestāšanos.

Krimināllikuma 126.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums (tīšs vidēja smaguma miesas bojājums) apdraud personas veselību, ar ko saprot cilvēka organisma dabisko stāvokli, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normālu funkcionēšanu.

Par vidēji smaguma miesas bojājumiem atzīstami tādi miesas bojājumi, kas nav bīstami dzīvībai un nav izraisījuši Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, tomēr radījuši nopietnu kaitējumu veselībai, izraisot ilgstošu veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju ievērojamu paliekošu zaudēšanu mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā.

Krimināllikuma 126.panta panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par tāda miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis šā likuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju ievērojamu paliekošu zaudēšanu mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā (vidēja smaguma miesas bojājums).

Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" 3.pielikuma „Kritēriji miesas bojājumu smaguma pakāpes noteikšanai, veicot medicīnisko ekspertīzi" 1.punktā noteikts, ka miesas bojājumi ir cilvēka organisma audu, orgānu un sistēmu anatomiski bojājumi vai funkcionāli traucējumi, kas radušies fizikālu - mehānisku, termisku, elektrisku, akustisku, radiācijas, ķīmisku, bioloģisku un psihisku iedarbību rezultātā, bet saskaņā ar 2.punktu miesas bojājumu smaguma pakāpi nosaka tiesu medicīnas eksperts.

Minētā pielikuma 20.punktā noteikts, ka vidēja smaguma miesas bojājumi ir tādi miesas bojājumi, kas bijuši par iemeslu: 1) ilgstošam veselības traucējumam; 2) vispārējo darbspēju paliekošam zaudējumam mazāk nekā vienas trešdaļas apmērā, savukārt saskaņā ar 21.punktu veselības traucējums ir ilgstošs, ja tas pārsniedz 21 dienu.

No Eksperta atzinuma Nr.18-1745 izriet, ka cietušajam nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi.

Apsūdzētais savu vainu neatzina, norādot, ka /pers. D/ iesita ar roku pa zemi un piecēlās kājās. /pers. D/ teica, ka viņam (apsūdzētajam) iesitīs pa seju. /pers. D/ piecēlās kājās un teica, ka grib kauties. /pers. D/ iesita, viņš (apsūdzētais) ātri ieskrēja pa vārtiņiem mājā. Nepaspēja iesist /pers. D/. Nebija citas izvēles, tāpēc aizskrēja prom. Ja nemaldas /pers. D/ krita ar galvu uz leju, iekšā bedrē. Krita, jo bija piedzēries.

Tiesa netic apsūdzētā liecinātajam, kas nesita cietušajam un cietušais nokrita pats, jo bija alkohola reibumā, jo tas neapstiprinās ar paša cietušā liecināto, ka no aizmugures pieskrēja apsūdzētais, /pers. E/ pabļāva, lai viņš (cietušais) pagriežas un sekoja sitiens. Nokrita un redzēja, ka apsūdzētais turpināja sist. Pirmais sitiens bija pa kaklu. Pēc otra sitiena zaudēja samaņu. Sita pa galvu, bet trāpīja pa roku, jo aizlika priekšā roku. /pers. E/ pateica, ka sita, un arī pats sajutu, ka sit, kā arī bija sasitumi. Pirmais sitiens bija pa kaklu un pa ausi no mugurpuses. Pēc otrā sitiena nokrita.

Cietušā liecībās izklāstītos faktus par apstākļiem, kādos viņš guva miesas bojājumus, apstiprina liecinieks /pers. E/, kurš pirmstiesas procesā liecināja, ka, kad gāja gar /pers. C/ māju, pa mājas vārtiem iznāca /pers.C/, pienāca un palūdza /pers.D/ cigareti. /pers.D/ iedeva cigareti, pastāvēja, uzsmēķēja un gāja ar /pers.D/tālāk. /pers.C/ uzvedās agresīvi, mēģināja aizķert /pers.D/. Kad bija jau gandrīz piegājuši pie /pers.D/ mājas vārtiem, izdzirdēja aizmugurē soļus, it kā kāds skrietu. Pagriezās un ieraudzīja, ka pie /pers.D/ no mugurpuses pieskrien /pers.C/, rokās viņam bija kaut kas līdzīgs nūjai un ar šo nūju /pers.C/ iesita /pers.D/no mugurpuses pa kakla kreiso pusi. Viss notika ļoti ātri. Pēc pirmā sitiena /pers.D/mēģināja aizstāvēties, it kā apgriezās pa pusapli pret /pers.C/ un mēģināja aizsegt galvu un seju ar rokām. Tajā laikā /pers.C/ turpināja sist /pers.D/ pa galvu. /pers.D/ aizklāja priekšā rokas. /pers.C/ iesita /pers.D/ trīs reizes galvas rajonā, un pēc trešā sitiena/pers.D/ nokrita uz sāniem. Pēc tam, kad /pers.D/ nokrita, /pers.C/ turpināja sist viņam ar nūju pa dažādām ķermeņa daļām. Redzēja, ka sita galvas rajonā, kakla, ribu muguras rajonā, pēc tam pa kājām. Pa kājām bija pēdējie sitieni, jo nūja saplīsa gabalos. Sitienu bija daudz, vairāk kā piecpadsmit, tie bija diezgan asi, bija redzams, ka /pers.C/ psiho. Sišana nebija ilga, trīs minūtes. Gan ar /pers. E/ tiesas sēdē liecināto, ka pa ceļam uz mājam satika apsūdzēto, kurš izskrēja no mājām un palūdza cigaretes. Apsūdzētais kaut ko izteica, neatceros ko, ar cietušo pasmējās un gāja tālāk. Gāja pirmais, cietušais bija metru no viņa (liecinieka). Piegāja pie cietušā mājas vārtiem un sadzirdēja skriešanu. Pagriezās un paspēja uzbļaut – /pers.D/, sākās sitieni ar nūju. Cietušais nokrita, apsūdzētais sita cietušajam pa plecu, pa sprandu, pa pakausi. Cietušais nokrita. Apsūdzētais tupināja sist cietušajam pa galvu, pa kaklu, pa rokām, pa kājām, sita pa sānu. Cietušais pēc pirmā sitiena mēģināja aizstāvēties, bet nepaspēja. Sitieni bija izdarīti ātri.

Izvērtējot cietušā un liecinieka /pers. E/ tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka tās nav pretrunīgas, bet viena otru papildina un ar minētajām liecībām ir pierādīts, ka apsūdzētais 2014.gada 1.jūnijā tīši nodarīja miesas bojājumus cietušajam.

Tiesai nav pamata neticēt /pers. E/ liecībām, jo gan pirmstiesas, gan tiesas procesā tās ir bijušas konsekventas. Kā arī tiesai nav pamata neticēt /pers. E/ liecībām, jo pats apsūdzētais liecināja, ka attiecības ar /pers. E/ bija labas, bet tagad nav nekādu attiecību, jo /pers. E/ sniedza liecības cietušā labā. Pirms tam ar /pers. E/ konflikta nebija. Kā arī apsūdzētais nenorādīja, ka lieciniekam būtu kāds iemesls aprunāt apsūdzēto.

Lai gan lieciniece /pers. J/ neredzēja notikuma apstākļus un nevarēja liecināt par notikušā apstākļiem, jo kā viņa liecināja, tad atradās aiz mājas, tomēr lieciniece dzirdējusi kā apsūdzētais prasa cigareti un pēc tam izdzirdējusi /pers. E/ kliedzienus, lai pārstāj sist, tiesas ieskatā arī ar /pers. J/ liecībām apstiprinās, ka tieši apsūdzētais cietušajam nodarīja miesas bojājumus. Kā arī /pers. J/ liecināja, ka dzirdēja kā vārti taisās ciet, apgāja apkārt mājai, pieskrēja pie durvīm un skatījās, kas ir noticis. Cietušais nestāvēja uz kājām. /pers. E/ pastāstīja, kas notika. Redzēja cietušajam kaut kādu pietūkumu.

Tiesa nekonstatē objektīvus apstākļus, kas norādītu, ka cietušais viņam konstatētos miesas bojājumus būtu guvis citos apstākļos. Tiesai nav pamata neticēt cietušā liecībām par to, ka 2014.gada 1.jūnijā ap plkst.23.30 viņu piekāva tieši apsūdzētais, izdarot vairākus sitienus pa seju, galvu un ķermeni.

Apsūdzētais liecināja, ka cietušā tēvs sita cietušo. Māte redzēja kautiņi. Māte redzēja, ka bija strīds par suni un abi kāvās, to redzēja arī /pers.Z/ un /pers.V/.

Tiesa netic apsūdzētā liecinātajam, jo vēlāk viņš liecināja, ka draugu, kurš redzēja kautiņu starp cietušo un viņa tēvu, sauc /pers. G/, lai gan iepriekš viņš liecināja, ka kautiņu redzēja viņa mamma un divi puiši – /pers.z/ un /pers.V/.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. O/ liecināja, ka starp /pers. D/ un viņa tēvu pagājušā gada vasarā bija konflikts, kas bija gan vārdisks, gan fizisks. Tiesa kritiski vērtē liecinieka liecināto, ka redzēja fizisko konfliktu starp cietušo un cietušā tēvu, jo tajā pašā laikā liecinieks liecināja, ka tikai dzirdēja, ka notiek strīds. Par to, ka bija fizisks strīds pastāstīja draugi.

Turklāt kā liecināja /pers. S/ – cietušā tēvs, tad starp viņu un dēlu nekāda konflikta nebija. Pats apsūdzētais viņu (liecinieku) nākamajā dienā pasaucis aprunāties un pateica, ka sasita cietušo ar koku.

Lieciniece /pers. F/ liecināja, ka izejot ārā pagalmā nekādu kautiņu starp /pers.C/un puišiem neredzēja.

Tiesas ieskatā, apstāklis, ka /pers. F/ neredzēja, kā apsūdzētais sita cietušajam, nenozīmē, ka viņš nesita cietušajam, jo kā izriet no /pers. F/ tiesas sēdē liecinātā, tad sākumā, kad paskatījās pa logu dzirdēja kaut kādu troksni, izejot pagalmā redzēja, ka kaut kāds puisis atradās uz zemes.

Tiesa apšauba /pers. F/ sniegtās liecības, ka redzēja kā cietušais vēma, jo sākotnēji tiesas sēdē liecināja, ka izslēdzot gaismu, dzirdēja, ka ārā ir skaļa balss. /pers. C/ bija ar cigareti rokās, otrs puisis bija ar pudeli rokās. /pers. D/ neredzēja. Kā arī sākotnēji /pers. F/ liecināja, ka izslēdza gaismu, ko bija ieslēdzis apsūdzētais, taču pēc liecību nolasīšanas liecināja, ka ārā bija tumšs, bet dega gaisma. Redzēja /pers. D/. Redzēja, kā cietušais vēma, kad pateica, ka kautas kas vemj, neredzēja, kas vemj, bet atbildēja, ka /pers. D/ vemj.

Kā arī pirmstiesas procesā /pers. F/ liecināja, ka izejot ārā pateica, lai visi iet mājās gulēt. Viens no puišiem kaut ko atbildēja, bet nedzirdēja ko, savukārt tiesas sēdē /pers. F/ liecināja, ka cietušais pateica sliktus vārdus.

Tiesas ieskatā /pers. F/ liecības ir savstarpēji pretrunīgas. Tā kā ir būtiska atšķirība starp "/pers. D/ neredzēja" vai "redzēja kā /pers. D/ vēma", liecinieces liecības vērtējamas kritiski.

Tiesas sēdē apsūdzētā norādītais, ka nesita cietušajam, ka cietušais krita ar galvu uz leju iekšā bedrē. Krita, jo bija piedzēries neapstiprinās ne ar Eksperta atzinumu Nr.18-1745, ne ar Eksperta atzinumu Nr.32-3139.

Tā Eksperta atzinumā Nr.18-1745 norādīts, ka cietušajam miesas bojājumi varēja rasties 2014.gada 1.jūnijā trulu, cietu priekšmetu (priekšmeta) iedarbības rezultātā, iespējams, cietušā un medicīnas dokumentos norādītajos apstākļos.

Savukārt no papildus veiktā Eksperta atzinuma Nr.32-3139 izriet, ka cietušais zemādas asinsizplūdumus abu acu apvidū – varēja iegūt divas reizes krītot no sava auguma augstuma, atsitoties ar galvu pret noblietēto ceļa virsmu. Galvas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumiem abu acu apvidū, kreisās puses aizauss paugura lūzumu un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā varēja iegūt vismaz divu traumatisku iedarbību rezultātā. Labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzums radies vienas traumatiskas iedarbības rezultātā. Zemādas asinsizplūdumus abu acu apvidū /pers. D/ varēja gūt krītot ar galvu uz priekšu un atsitoties ar galvu pret ceļu vismaz vienu reizi. Labā elkoņa kaula īlenveida izauguma lūzumu /pers. D/ varēja gūt gan sitiena rezultātā, gan pašam sitot ar roku pret cietu virsmu vismaz vienu reizi. Kreisās puses aizauss paugura lūzumu un asiņu uzkrāšanos kreisajā bungdobumā /pers. D/ nevarēja gūt krītot ar galvu uz priekšu un atsitoties ar galvu pret ceļu. Visus miesas bojājumus /pers. D/ varēja gūt sitienu ar trulu, cietu priekšmetu rezultātā.

Tiesa secina, ka eksperta atzinumā norādītie miesas bojājumi radušies apsūdzētā darbību rezultātā un apstiprinās gan ar cietušā, gan ar /pers. E/ liecināto par to kādā veidā, cik daudz un kā apsūdzētais ir sitis. Tiesa iepazīstoties ar ekspertu atzinumiem, konstatē, ka cietušais miesas bojājumus nevarēja iegūt vienu reizi nokrītot uz ceļa, esot alkohola reibumā, ko tiesas sēdē apstiprināja arī eksperts /pers. V/.

/pers. V/ liecināja, ka, ja persona krita ar seju uz priekšu, tad šādi miesas bojājumi nevarēja rasties. Ir pielietots liels spēks, lai salauztu paugurkaulu. Galvas trauma radusies no trula priekšmeta. Maz ticams, ka ar dūri iesitot var rasties šādi miesas bojājumi, ja iesit ar dūri pa seju, tad lūzumu nevar gūt. Līdz ar ko tiesa secina, ka apstiprinās cietušā un /pers. E/ liecinātais, ka apsūdzētais ir sitis ar koka nūju.

Tiesa atzīst, ka pret cietušo pielietotās vardarbības veids un raksturs, kā arī traumatisko iedarbību daudzums, dod pamatu secināt, ka apsūdzētais cietušajam miesas bojājumus nodarīja tīši, bet ar nenoteiktu, tas ir netiešu nodomu, kas nozīmē to, ka vardarbības pielietošanas laikā apsūdzētā apziņā kaitīgo darbību sekas nebija konkretizētas.

Tiesas debatēs apsūdzētā aizstāve norādīja, ka nesakrīt cietušā mātes un tēva liecinātais par to, ka nākamā rītā pēc notikušā no cietušā auss redzējuši kā iztek kaut kāds šķidrums un asinis, savukārt ekspert tiesas sēdē liecināja, ka pie šādas traumas no auss uz ārpus nekas netek.

Tiesa norāda, ka tiesas sēdē eksperts nevis liecināja, ka pie šādas traumas no auss uz ārpus nekas netek, bet gan liecināja, ka, ja bungdobums bija saplēsts, tad no auss varēja izdalīties asinis. Līdz ar ko tiesa nesaskata pretrunas cietušā mātes un tēva liecinātajā ar eksperta liecināto.

Tiesas debatēs aizstāve norādīja, ka ir pretrunīgas liecības par to, kad tika izsaukta ātrā palīdzībā.

Kā tiesas sēdē liecināja cietušais, tad viņu uz slimnīcu aizveda nākamās dienas vakarā, no rīta neveda uz slimnīcu, jo negribēja zaudēt darbu, savukārt cietušā māte – lieciniece /pers. Ā/ liecināja, ka ātrā palīdzība tika izsaukta dienas vidū.

Tiesa norāda, ka netiek skatīta lieta par to, kad tika vai netika izsaukt ātrā palīdzība, bet gan par apsūdzētā nodarītajiem miesas bojājumiem cietušajam. Turklāt tiesa secina, ja cietušais un viņa ģimene vēlētos aprunāt apsūdzēto, lai realizētu šādā veidā savstarpējās nesaskaņas ar apsūdzētā ģimeni, tad ātrā palīdzību būtu izsaukta uzreiz pēc notikušā, taču, kā liecināja /pers. Z/, tad cietušais negribēja, lai tiek izsaukta ātrā palīdzība, vēlējās doties uz darbu.

Tiesas debatēs prokurore norādīja, ka liecinieces /pers. R/ liecības, sniedzot tās tiesas izmeklēšanā, bija ļoti pretrunīgas, lūdz tās vērtēt kritiski un pieņemt blakus lēmumu par iespējamo noziedzīgu nodarījumu, kas apredzēts Krimināllikuma 300.pantā.

Lai arī no /pers. R/ liecībām izriet, ka viņa ir savstarpēji pazīstama ar apsūdzētā māti un ir savā starpā sazvanījušās, nav pamata uzskatīt, ka viņas ir vienojušies par liecību saturu sniegt nepatiesas liecības. Turklāt lieciniece /pers. R/ nav sniegusi liecības par noziedzīgo nodarījumu pret cietušo, bet atstāstījusi dzirdēto no sava dēla /pers. O/.

Tiesa, izvērtējot liecinieces /pers. R/ liecības, nesaskata tādus apstākļu, kas būtu vērtējama kā personīga ieinteresētība lietas iznākumā vai arī liecinātu nepatiesas ziņas par apsūdzētā noziedzīgām darbībām pret cietušo.

Tiesa apsūdzētā kriminālprocesā izvirzīto versiju un argumentus, uzskata par nepārliecinošiem, un secina, ka apsūdzētā savas vainas neatzīšana viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, ir viņa izvēlētā aizstāvības pozīcija, kas ir pretrunā ar lietā savāktajiem un tiesas sēdē pārbaudītājiem pierādījumiem.

Arī apsūdzētā māte – lieciniece /pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzētais mēdz melot, zina tika dēla stāstīto par notikušo. Turklāt lieciniece norādīja, ka viņas dēls ir gājis uz dusmu terapiju, lietoja zāles, gāja uz smilšu terapiju, nodarbojās ar sportu. Uz kādu laiku palika labāk, bet ir kaut kas, kas izraisa /pers. C/ dusmas. Atrodoties ārpus mājas dēls ir neprognozējams, agresīvs, kas nesakrīt ar paša apsūdzētā norādīto, ka viegli pārvalda dusmas. Arī lieciniece /pers. F/ – apsūdzētā vecmamma, tiesas sēdē apstiprināja, ka /pers. C/ būtu spējīgs iesist cietušajam.

Kriminālprocesa likums neuzliek par pienākumu vainīgajai personai sniegt patiesas liecības, par šādu rīcību nav paredzētas sankcijas, taču tiesa uzskata, ka, ja persona nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta sniegt liecības, taču tiesas sēdē apsūdzētais atteicās sniegt liecības, vien atbildēja uz uzdotajiem jautājumiem, norādot, ka nesniegs liecības, jo neatceras visu, kas ir rakstīts liecībās.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētā sniegtās atbildes uz procesā iesaistīto personu jautājumiem dotas ar mērķi, lai izvairīties no atbildības un soda par tīšu mazāk smaga nozieguma izdarīšanu.

Ņemot vērā augstāk minēto, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nerodas šaubas, ka tieši apsūdzētā prettiesisko darbību rezultātā cietušais ir guvis vidēja smaguma miesas bojājumus, starp kuriem un apsūdzētā prettiesisko rīcību ir cēlonisks sakars.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē to pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot **apsūdzētā** personību raksturojošas ziņas, noskaidrots, ka neprecējies, bez apgādībā esošām personām, ar 7.klašu izglītību, nemācās, strādā lauksaimniecības fermā, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /adrese/no nepilngadīgā sadzīves apstākļu apsekošanas protokola izriet, ka dzīvo privātmāja, māja ar visām labierīcībām, ir sava istaba ar visu nepieciešamo viņa attīstībai, ar audzināšanu vairāk nodarbojas māte, cenšas visas konfliktsituācijas ar dēlu risināt sarunu veidā, no kaimiņiem sūdzību par ģimeni nav saņemtas (lietas 67.lapa), no Ērgļu profesionālās vidusskolas raksturojuma izriet, ka mācību rezultāti ir labi, savu spēju robežās. Skolu apmeklē ar neregulāriem kavējumiem. Ne vienmēr ievēro skolas iekšējās kārtības noteikumus. Ir bijuši alkohola lietošanas un dienesta viesnīcas inventāra bojāšanas gadījumi. Praktisko mācību stundās ir neiecietīgs, negatīvi noskaņots. Sadarbībā ar sociālo pedagogu, kursa audzinātāju un vecākiem problēmas tiek risināts. Skolā pret pedagogiem un tehniskajiem darbiniekiem ir atsaucīgs un saprotošs. Labprāt iesaistās skolas rīkotajos pasākumos un sporta sacensībās (lietas 69.lapa), agrāk nesodīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem tiesa nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus.
Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošus apstākļus.

Ņemot vērā augstāk minēto, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāves viedokli, cietušā pārstāves viedokli, izvērtējot prokurores viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajam brīvības atņemšanas veidā, kā arī ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu, apsūdzētā personību raksturojošas ziņas, nepastāv atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi, apsūdzētā pausto attieksmi pret nodarīto, to, ka uz noziedzīga nodarījuma brīdi bija nepilngadīgs, proti izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst, ka likumā noteikto mērķu sasniegšanai, apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darbu veidā.
Citu, sankcijā paredzēto pamatsodu piemērošanu, tiesa atzīst par soda mērķim un apsūdzētā personībai neatbilstošu.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, apsūdzētajam ir pienākums desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienestā pēc dzīves vietas.

Tiesa nepiemēro sankcijā paredzēto alternatīvo sodu – naudas sodu, jo secina, ka apsūdzētā ienākumi nav pietiekoši, lai viņam piemērotu naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 65.panta otro daļu brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, nedrīkst pārsniegt: desmit gadus — par sevišķi smagiem noziegumiem; piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu vai izraisījuši smagas sekas; divus gadus — par citiem smagiem noziegumiem. Par kriminālpārkāpumiem un mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods šādai personai nav piemērojams.
Kā izriet no apsūdzības, tad noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 1.jūnijā, tas ir laikā, kad apsūdzētais bija nepilngadīgs. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.apntu apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu, līdz ar ko apsūdzētajam nav piemērojams sods brīvības atņemšanas veidā.
2014.gada 22.septembrī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 49.lapa), kas atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Juridiskās palīdzības administrācija, saskaņā ar 2015.gada 21.janvāra lēmumu Nr.6-1.1.15/24 cietušajam izmaksāja valsts kompensāciju 800 *euro* apmērā (lietas 98.-100.lapa).
Atbilstoši likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 31.panta 2.punktam, apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajiem izmaksāto valsts kompensāciju. Tiesa atzīst, ka valsts kompensācija piedzenama valsts labā no apsūdzētā.

Cietušais pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 1401,500 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 4250 *euro* apmērā.
Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. No Kriminālprocesa 352.panta pirmās daļas 1., 3. un 4.punkta izriet, ka kompensācijas apmēru tiesa nosaka izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, nodarītās fiziskās ciešanas, morālo aizskārumu un psihiskās traumas.
Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa noteic, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām – tikai jānorāda. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu.
Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām

vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Morālā kaitējuma sekas var kompensēt, bet valsts nav noteikusi konkrētām situācijām atbilstošas konkrētas summas. Lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu. Šī kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas.

Civillikuma 1635.panta otrajā daļā norādīts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas. Savukārt, no Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas izriet, ka kompensācija ir gandarījums cietušajam par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām. Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešajā daļā noteikto, ja šā panta otrajā daļā minētā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Izlemjot jautājumu par cietušajam radītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu, tiesa ņem vērā to, ka ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts morālais kaitējums. Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas viediem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu.

Tiesa vadās no Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas nosacījumiem un nosakot kompensācijas apmēru, izvērtē izskatāmā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, cietušajam nodarītā morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu. Vienlaicīgi, nosakot kompensācijas apmēru, tiesai jāievēro saprātīgums un taisnīgums kompensācijas apmēra noteikšanā.

Izvērtējot cietušā morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu 4250 *euro* apmērā, viņam nodarītā morālā aizskāruma dziļuma un publiskumu, to, ka noziedzīga nodarījuma rezultātā ir radītas stipras neizturamas fiziskas sāpes un morāls kaitējums, joprojām apsūdzētā darbību rezultātā bieži sāp galva un naktīs ir traucēts miegs, notikušais ir pārdzīvojums arī cietušā radiniekiem, atradās 10 dienas slimnīcā, pēc sitieniem nav atjaunojusies pilnībā dzirde kreisajā ausī, regulāri apmeklēja ārstus Rīgā, kas kavēja vecāku darbu.

Runājot par fiziskām ciešanām jeb sāpēm, tās tiek saistītas ar ķermeņa sāpēm, ko izraisa vardarbības pielietošana, dažāda veida fiziskas traumas, ievainojumi utt., un kas izpaužas kā negatīvas sajūtas. Uz šo morālā kaitējuma elementu attiecināmas arī tās fiziskās ciešanas jeb sāpes, ko cietušais izjūt iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas procesā, kā arī atveseļošanās un rehabilitācijas laikā. Savukārt, garīgās ciešanas tiek saistītas ar psiholoģisku diskomfortu un dažādām negatīvām emocijām, kas izpaužas kā bailes, pazemojums, kauns, dusmas, riebums, zaudējuma sajūta un skumjas, citas negatīvas emocijas vai nelabvēlīgs psiholoģisks stāvoklis, vai arī kā nopietnākas sekas – neirozes vai citas neirotiskas reakcijas, kas, ņemot vērā to raksturu un dziļumu, var tikt vērtētas jau arī kā psihiskas traumas. Juridiskajā literatūrā, ņemot vērā šo ciešanu raksturu, tiek izdalītas piecas to pakāpes: 1. vieglas ciešanas – īslaicīgas, bez paliekošam sekām; 2. vidēja smaguma ciešanas – raksturojas ar ietekmi uz indivīda psihisko un fizisko labklājību; 3. smagas ciešanas – raksturojas ar simptomātiku, kuras novēršanai nepieciešama profesionāla iejaukšanās; 4. sevišķi smagas ciešanas – noved pie personības transformācijas (psihiskas saslimšanas); 5. ciešanas, kuras izraisa pilnīgu personas sabrukumu. Pēdējos divos gadījumos jau izvērtējams jautājums par cietušā gūto psihisko traumu (Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojums „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā", 2011.gads 54.-55., 59.lapa).

Morālā kaitējuma kompensācijas noteikšana nav sods Krimināllikuma izpratnē, savukārt nesamērīgi liela kompensācijas apmēra noteikšana ir līdzvērtīga sodam, tomēr dubultās sodīšanas princips nav pieļaujams.

Nosakot morālā kaitējuma apmēru tiesa vērtē un ņem vērā tiesu praksi un tieši – Augstākā tiesa 2010/2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā" pielikumā Nr.3 norādījusi, ka, ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību, virs speciālajos likumos paredzētajām summām, tiesas par Krimināllikuma 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu varētu piedzīt no 711,44 *euro* (500 Ls) līdz 4268,62 *euro* (3000 Ls) lielu morālo kompensāciju (sk. www.at.gov.lv).

Tiesa atzīst, ka ar krimināllietas materiāliem pierādīts, ka cietušajam apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā tika nodarīti vidējas smaguma miesas bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu, uz laiku virs 21 dienas, līdz ar to cietušajam bija nodarītas fiziskas sāpes un nepatīkamas sajūtas, kā arī sāpes, ko cietušais izjuta iegūto traumu seku novēršanas procesā. Tiesa uzskata, ka cietušajam nosakāma morālā kaitējuma kompensācija 2500 *euro* apmērā.

Taču, nosakot galīgā morālā kaitējumu kompensāciju cietušajam, tiesa ņem vērā arī Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto naudas summu 800 *euro* apmērā, līdz ar to Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksātā kompensācija ir atskaitāma no noteiktā morālā kaitējuma apmēra, nosakot morālā kaitējuma kompensāciju 1700 *euro* apmērā.

Nosakot morālā kaitējuma apmēru tiesa ņem vērā arī apsūdzētā iespēju atlīdzināt nodarīto kaitējumu. Lietā nav ziņu par apsūdzētajam piederošiem nekustamiem īpašumiem vai citu mantu, taču apsūdzētā mantiskais stāvoklis ir tikai fakultatīvs kritērijs, kurš tiesai nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, tomēr tiesai jābūt pret to iecietīgai.

Tiesa uzskata, ka no cietušā puses iesniegtā materiālā kaitējuma kompensācija 1401,50 *euro* apmēri, kurus veido mantiska rakstura zaudējumi, nosakāms atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas un 352.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.pantu, pienākums par noziedzīgā nodarījuma radītā kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu cietušajam, uzliekams apsūdzētajam.

Tiesa atzīst, ka no apsūdzētā valsts labā piedzenami izdevumi, kas saistīti ar zvērinātas advokātes Unas Pētersones darbu tiesas procesā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajam un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību". Pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no šo izdevumu piedziņas tiesa nekonstatē.

Lietisko pierādījumu kriminālprocesā nav.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353., 499., 511., 512., 514., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. C/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 170 stundām.

/pers. C/ 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas nepieciešams reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc dzīves vietas.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, **atstāt** negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apmierināt cietušā /pers. D/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju **1401,50** ***euro*** apmērā, ko **piedzīt** no apsūdzētā /pers. C/.

Apmierināt daļēji cietušā /pers. D/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju **1700** ***euro*** apmērā, ko piedzīt no apsūdzētā /pers. C/.

Pārējā daļā morālā kaitējuma kompensāciju noraidīt.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā **800** ***euro*** cietušajam /pers. D/ izmaksāto valsts kompensāciju.

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij 342,23 *euro* par zvērinātas advokātes Unas Pētersones darbu tiesā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu – LV68TREL1060001239300, saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta 4.[1] daļu, tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2015.gada 29.septembris.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Biteniece